

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 10

Ročník V.

říjen 1999

Bratři a sestry, pozvaní k práci na vinici i na královskou svatební hostinu větou St. Exupéryho „Živé společenství při vinobraní má pro mne větší cenu než sklizené hrozny“, chci Vám v tomto měsíci připomenout jeden prostředek k vytváření živého společenství v rodinách i ve farnosti.

S přispěním Ježíšovy matky vrůstat do Krista, stávat se víc církví Prostě jako děti - c d e f g a... nebo a s d f j k l ö - můžeme začít i vysokou školu kontempace na deseti korálcích či prstýnku růžence od Ave Maria po Jesus. Vůbec to nemusí být zavrženíhodná mnohomluvnost, ale stále se opakující melodie nesoucí historii spásy. Tak ji prožívali třeba Antonín Dvořák, maršál Foche, Pavel VI. a jiní. Křesťanská zkušenost připisuje této formě modlitby záchranu křesťanského světa u Lepanta i nezávislost Rakouska v poválečném dělení Evropy.

Do modlitebního společenství, jehož ústředí je ve Vídni, se můžete přihlásit u bratra Ignáce.

Lurdy, Fatima, La Salleta a každodenní praxe Jana Pavla II. jsou velkým doporučením.

fr. Michal

EVANGELIZACE

Pout' na Klokotech

Poutní místo Klokoty u Tábora patří jistě k nejpůsobivějším místům, která byla v české krajině zasvěcena Panně Marii. Mnohohlasý zvuk zvonů, umístěných v jeho nesčetných věžičkách naplňuje toto místo, které je už svým měřítkem a zasazením do krajiny pokorným protipólem pyšného města, jehož silueta se rýsuje na protější straně údolí...

Na takovýchto místech, kde se v podivuhodné harmonii stýká příroda s výtvozem lidských rukou, kde můžeme pocítit vanutí Ducha, který to vše prostupuje, chápeme lépe zvláštní sílu a prostotu mariánské úcty i prameny důvěry, kterou do ní lidová zbožnost vložila.

Letošní poutní slavnost na Klokotech byla krásná - ona je taková každý rok. A přece je každým rokem čímsi zvláštní, přinášející nové obohacení naší víry vzhledem do světa našich bratří, tak vzdálených a přece s námi spojených v Kristu.

Pod patronací oblátů Panny Marie a zvláště Otce Čížkovského se při poutních slavnostech na Klokotech setkáváme s hosty z Afriky, kde Otec Čížkovský po dlouhá léta působil a kde má i dnes mnoho přátel. K letošní slavnosti přizval dva seminaristy z Nigérie a Kamerunu, studující v Římě a již dva bubínky umístěné na podiu před oltářem prozrazovaly, že zde nejsou nadarmo.

A vskutku, na závěr bohoslužby pod letním klokotským nebem se rozezněl jejich zvuk, doprovázející mariánské písně černé Afriky - písně nabitě africkým rytmem a přece hluboce duchovní, písně spojující výraz duchovní úcty s radostnou oslavou Matky Boží. Písně vybízející k pohybu a tanci, který v Africe bohoslužbu často doprovází.

Musely naplnit radostí nejen Otce Čížkovského, který je tak dlouho v Africe slýchal, ale i všechny přítomné, jichž se počínal zmocňovat tíž pocit radostného pohybu, ona touha oslavit Boha hudbou a tancem, jak to činili i staří Israelité.

Poznali jsme alespoň na chvíli ducha liturgie, naplněné živelnou radostí ze setkání s Pánem, liturgie, kdy věřící při pozdvihování neklopí zrak k zemi, ale radostně vítají Krista tancem a tleskáním s bezprostředností vlastní jejich povaze.

Celé to zpívání a povídání bylo však víc než pouhým poučením o tom, jak žijí naši bratři v Africe. Bylo výzvou, abychom se sami zamysleli nad tím, čím pro nás mše sv. je: nedělní povinností, svázanou do neměnné a tuhé

formy dlouhou evropskou tradicí, či spíše společným setkáním a vítáním Krista mezi námi, v němž je dovoleno otevřít svá srdce i smysly, při němž je dovoleno radovat se a zpívat k Jeho oslavě.

Vážnost a důstojnost nás křesťanů přece netkví v zevní důstojnosti našich postojů, ale v upřímnosti, s níž Pána přijímáme a v radosti, s níž jeho ducha roznášíme dál. Příklad našich afrických bratří ukazuje, jak důležitá je tato radostná cesta, pro níž není víra únikem před světem, ale otevřením se, je splynutím s Kristem celou svou bytostí, k níž patří i upřímný projev radosti, vyjádřené nám vlastním způsobem.

Věřím, že v každém z účastníků letošní slavnosti na Klokotech zůstala z té africké radostné liturgie alespoň kapička, kterou si odnesl do svého domova jako pocit radosti z víry, jako příslib vnitřního osvobození.

J.-J. Outrata

Z FARNOSTI

Pozvání na farní odpoledne

Návrat s věží aneb Jak jsme naložili s darem prázdnin

Když nám v poslední předprázdninové Sněžence bratr Michal žehnal k tomu, aby se nám podařilo pochopit darovaný čas prázdnin také jako výzvu k zamyšlení se nad svým vztahem k Bohu a k bližním, zakončil slovy : "Vraťte se radostni a "s věží" !

Ano, opravdu se nejedná o překlep, či o pouhou hříčku slov - bratr Michal nám těmito slovy přál, abychom se v tomto darovaném čase alespoň pokusili hledat onu pomyslnou vertikálu - věž - mezi námi a naším nebeským Otcem. Komu se byť jen z části podařilo alespoň na chvíli pocítit radost z Božího díla všude kolem nás, projevující se krásou přírody, či neobvyklými nebeskými úkazy, jakým bylo nepochybně téměř úplné zatmění slunce, stejně jako radost z prosté lidské sounáležitosti, vlídného slova, dobré zprávy nebo dobře vykonané práce, kterou nechceme obohatit pouze sami sebe - ten, myslím, tuto příležitost nepromarnil a navrátil se domů s onou pomyslnou věží.

Berme jako dar, že se o tyto své pomyslné věže - naše zkušenosti, zážitky a dojmy z letošních prázdnin můžeme podělit při našem společném setkání farnosti v neděli - **17. října od 15. 00 hod.**, které se tentokrát uskuteční **v malém refektáři kláštera** (bývalá Veselá škola). Těšíme se také na Vaše věže hmotné, které - coby výsledky Vaší fantazie - s sebou přinesete, ať už v podobě fotografií, pohlednic či Vašich vlastnoručních výrobků z rozličných materiálů (i stravitelných).

Hana Outratová

Sněmovní kroužek

Na setkání 14. září mezi námi chyběl bratr Štěpán, který se vrátil do svého rodiště na Moravu. Těšíme se na příští setkání v úterý 19. října v 17:00 a věříme, že i s novým animátorem. Opět se sejdem před farou. Přijďte prosím včas.

Ludmila Jirsová

Sbírka na Ukrajinu

v pátek 22. října: 14-18 hod. a v sobotu 23. října: 9 -14 hod.

a to na dvou místech zároveň:

- 1) v kapli na nádvoří kostela Panny Marie Sněžné
- 2) u označených vagónů na nákladovém nádraží Praha-Vršovice (příjezd autem z ulice Mojžírova).

Sbíráme oblečení i obuv, dětské i dospělé, ale pouze pěkné a čisté věci, a rovněž peníze na dopravu a na hromadný nákup trvanlivých potravin. Věci noste laskavě v pevných krabicích, nejlépe od banánů, které snesou troje až čtvero překládání. Příspěvek na dopravu jedné krabice je 10.- Kč. Děkuji za každý příspěvek a jakoukoliv pomoc.

dr. M. Koronthálová

Pozvání na Mé tajemství je pro mě...

v pondělí 25. října ve 20.00 hod. do divadla Viola, Národní tř. 7 na pořad věnovaný židovské filosofce Edith Steinové. Účinkují: Hana Maciuchová a Boris Rösner. Vstupenky lze zakoupit u pana Vašků nebo na faře. Jednotná cena je 90 Kč,- (sleva možná).

Edita Steinová se narodila 12. října 1891 ve Vratislavi. Její židovští rodiče měli spolu celkem 11 dětí. Poté, co vystudovala ve Vratislavi a v Göttingenu filosofii a dosáhla doktorátu, byla od r. 1916 několik roků spolupracovnicí slavného fenomenologa Edmunda Husserla ve Freiburgu. Po přečtení životopisu Terezie z Avily se pevně rozhodla: Konvertovala ve věku 31 let ke katolicismu a dala se v Bergzabernu pokřtít. V příštích letech působila mladá žena jako docentka a učitelka. Přes pocity viny vůči své staré matce, vstoupila v r. 1933 na kolínský Karmel a přijala jméno Terezie Benedicta a Cruce (Terezie Benedikta od Kříže). V roce pogromů 1938, když byli židé v Německu pronásledováni, složila věčné sliby. Už v roce 1938, krátce po smrti matky, které bylo 84 let, přišla na kolínský Karmel také Editina sestra Růžena a dala se pokřtít. Aby nevystavovala kolínský klášter a spolusestry do nebezpečí, odešla Edita Steinová na Nový rok 1939 do Holanského kláštera

v Echtu, který založily karmelitánky v době pruského kulturního boje. O rok později přišla za ní sestra Růžena a vstoupila rovněž do karmelitánského řádu. V Echtu sepsala Edita Steinová ještě několik vědeckých spisů, mezi jiným dílo ke 400. výročí svatého Jana od Kříže. Na této knize pracovala ještě 2. srpna 1942, v den, kdy byla se svou sestrou Růženu odvečena Gestapem. Edita Steinová nevyužila možnost utéci na Karmel ve Švýcarsku, kde by byla v bezpečí, protože nemohla vzít s sebou Růženu. Řekla jí v okamžiku zatčení: „Pojď, jdeme za náš národ.“ Už 7. srpna byly obě sestry deportovány do Osvětími a po dvou dnech zemřely Edita a Růžena Steinové v plynové komoře.

Papež Jan Pavel II. pak Editu Steinovou při své druhé návštěvě Německa 1. května 1987 v Kolíně prohlásil za blahoslavenou.

z knihy Rok se svatými

Genesis aneb Byli jsme při tom

(společná návštěva divadelního představení)

O tom, že společně prožitý zážitek přináší člověku větší obohacení, je dobré se tu a tam znovu přesvědčit - na nás je, abychom si k tomu uměli najít příležitost.

Na programu letošních Svatováclavských slavností bylo mj. představení brněnského Vlastního divadla neslyšících nazvané Genesis (rež. Zoja Mikotová). Pojednání o stvoření světa by nemělo být pro křesťany žádnou novinkou - přesto, ba právě proto, bylo toto představení v provedení neslyšících umělců očekáváno s velkým zájmem .

Slova Písma k nám tentokrát promlouvala kultivovanými pohyby sborově provedené znakové řeči vlastní obraz stvoření světa probíhal před našimi užaslymi zraky s nebyvalou fantazií a nápaditostí pouze prostřednictvím pohybů za doprovodu hudby současných českých a moravských skladatelů. Nechce se ani věřit, že hudba tu byla vlastně jen pro nás - diváky, výkon umělců byl dokonale sladěný a téměř do detailu přesný. Na chvíli zavládlo naprosté ticho a to byla přesně ta chvíle, která nás - slyšící diváky - spojila s neslyšícími umělci a všechny společně pak spojila s Bohem - Stvořitelem.

Co ještě říci k tak silnému a krásnému zážitku? Snad jen tolik, že je dobré, že se naše farnost tentokrát tak výrazně svojí účastí zapojila a přispěla tak k mimořádnému zdaru a vyznění večera. Díky, Markéto, za nápad a za obstarání lístků - troufám si tvrdit, že příště nás bude ještě víc!

H. Outratová

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Poradna

Každé pondělí 9-18 hod. ve františkánském klášteře (od 4. října) nabízí své služby v oboru psychoterapie (krátkodobá i dlouhodobá, jednorázová) Mgr. MUDr. Magdaléna Ludmila Stajnerová O.P. (tel. 677 126 11) se zaměřením na akutní i déletrvající psychickou nebo fyzickou nepohodu (rezignace, problémy v komunikaci, vztahové problémy, hledání vlastní identity, strach, nesoustředěnost, nespavost, ...).

Konzultace budou, ve františkánském klášteře, informace dostanete na vrátnici. Je možné se předem telefonicky domluvit.

Věděl jsem, že mi pomůže

Při sledování televizních zpráv rozhodně neočekáváme, že se setkáme s hlubokým duchovním zážitkem jakéhokoli druhu. Chceme se většinou jen znovu ujistit o tom, že svět stále "funguje", nechat si prověřit před očima kaleidoskop stále stejných či nepatrně obměněných situací, osob a míst. Čas od času se však může stát, že nás něco z tohoto stereotypu vytrhne.

Devítiletému kloučku Vojtěchovi se podařilo uniknout únoscům, ve chvílce zmatku, těsně před zásahem policie. Do kamery pak vesele a tak nějak "v pohodě" řekl: "Já jsem se modlil. Jsem věřící. Věděl jsem, že mi pomůže." Snad každý, koho tak či onak trápí nedostatek, krize nebo úpadek (jak chcete) víry v dnešní společnosti, musel nad prostým vyznáním víry zajásat. Bylo to víc než pouhá slova: nad celou událostí jako by se vznášela ruka Hospodina - zachránce, věrnému v pomoci těm, kteří jsou mu věrní, kteří mu věří.

A hned další den jsme mohli vidět, jak jsou statisíce obyvatel Východního Timoru vyháněny ze svých domovů indonéskou armádou. Naděje, že jim kdokoli pomůže, není příliš velká. Možná i v této chvíli tísně bude Bůh "mlčet", jako v Osvětimi, jako v Kambodži, jako v Tibetu. Ať už jsou oběťmi křesťané, židé či buddhisté - jen podle naší, lidské spravedlnosti Bůh ve všech případech selhal, zklamal důvěru statisíců, nevyslyšel jejich modlitby.

Čerpat svou víru jen z radostných, pozitivních a šťastných okamžiků nestačí. Bůh není povinen vyslyšet naše modlitby, je na nás, abychom přijímali stejně tak události plné naděje jako ty hrozná a beznadějná. Někdy se nám zdá, že toho nejsme schopni. A přece, vždyť ani u těch televizních zpráv nemůžeme vědět předem, co přinesou ty zítřejší...

Filip M. Outrata

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:40 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,

18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:30, 18:00

Každý Čt v 17:00 mše svatá pro mládež.

Každý Čt v 19:00 eucharistická adorace v kapli sv. Michala.

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Říjen 1999

2. 10.	So	9:00	Úklid kostela	
3. 10.	Ne	7:00	Výlet do Plzně	
		18:00	Tranzitus (po mši sv. pobožnost na památku smrti sv. Františka)	
4. 10.	Po		Slavnost sv. Františka z Assisi	
		18:00	Mše svatá - zpívá sbor	
5. 10.	Út	16:00	Setkání farnosti	na faře
9. 10.	So	14:00	Rekolekce SFRĚ (přístupno každému)	
10. 10.	Ne	14:00	Shromáždění SFRĚ	
11. 10.	Po	16:45	Katecheze pro dospělé (každé Po)	malý refektář kláštera
12. 10.	Út	17:00	Setkání výtvarníků	
13. 10.	St	15:00	Přednáška s diap.: Anglie	malý refektář kláštera (vstup je z Františkánské zahrady)
15. 10.	Pá	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
17. 10.	Ne	15:00	Farní odpoledne: "Návrat s věží"	malý refektář kláštera
19. 10.	Út	17:00	Sněmovní kroužek	sraz před farou
22. 10.	Pá	14:00 - 18:00	Sbírka oblečení a obuvi na Ukrajinu	v kapli sv. Jana
23. 10.	So	8:00 - 14:00	Sbírka oblečení a obuvi na Ukrajinu	tamtéž
	po oba dny		zároveň probíhá sbírka na nákladovém nádraží Praha - Vršovice	
25. 10.	Po	20:00	Společná návštěva divadla Viola	
1. 11.	Po		Slavnost Všech svatých	
2. 11.	Út	16:00	Setkání farnosti	
		18:00	Památka zesnulých (zpívá sbor)	

Výstavy v kapli sv. Jana Nepomuckého:

24. 9.-17. 10. Alexandra Rudová: Barevné ticho - obrazy, kresby

24. 10.-17. 11. Petr Wegner: Fotografie z Indie

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněženky jsou 3,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhažujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: F. ú., Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 22246243

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13